

kowski D., I. — Izdebski K., K., Krz. — Karczmarz K., Krzaczek T., Ka. — Karo F., Kop. Koporska H., K. i inni — Krotoska T., Piotrowska H. i Skuratowicz W., Ł. — Łapczyński K., R. — Rostafiński J., S. — Sutulow A., W. — Wóycicki Z.

Prof. Dr Józefowi Motyce serdecznie dziękujemy za uwagi odnoszące się do autoekologii gatunków i ich rozmieszczenia.

ROZMIESZCZENIE GATUNKÓW

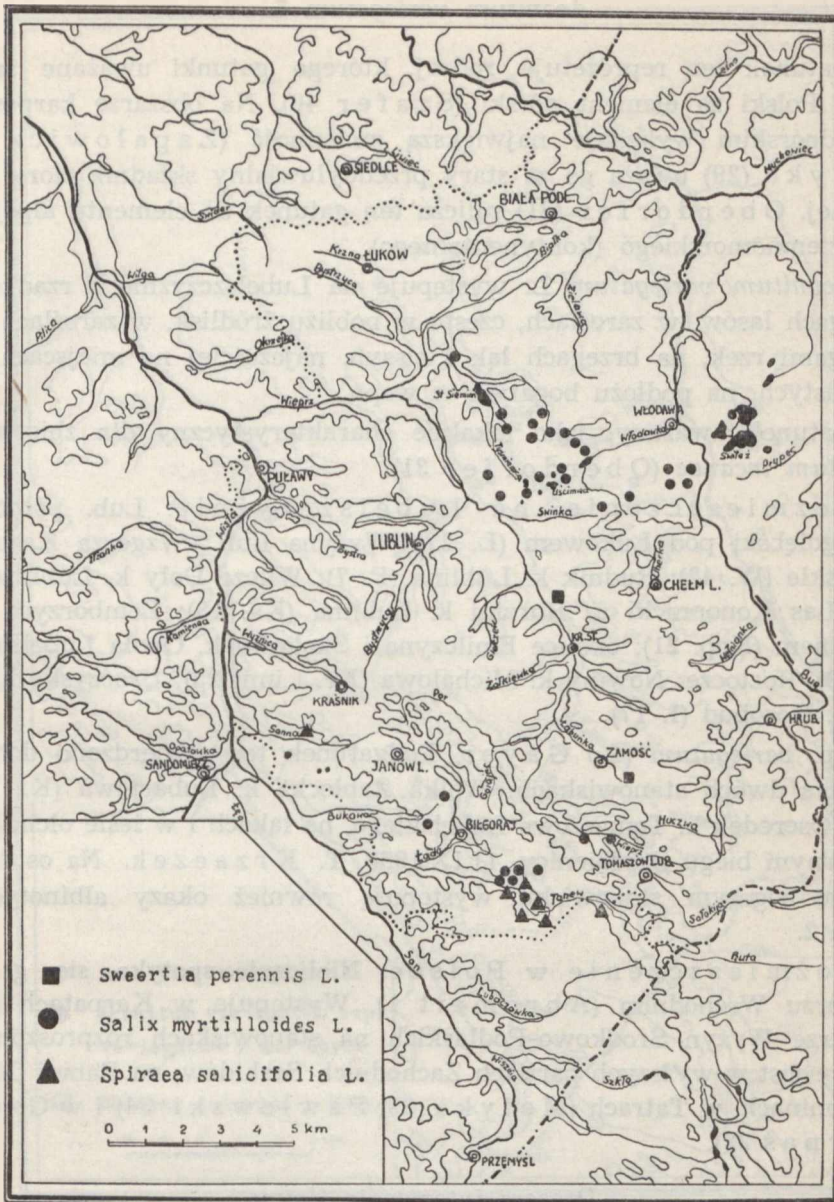
Salix myrtilloides L.

Gatunek rzadki we florze Polski, należący do grupy glacialnych reliktywów arktyczno-borealnych (Szafer 41). Pod względem rozmieszczenia geograficznego należy do elementu euro-azjatycko-borealno-górskiego (Kulczyński 25, Hultén 15).

Salix myrtilloides występuje przeważnie na torfowiskach przejściowych, rzadziej niskich silniej podtopionych i na brzegach zarastających jezior. Rośnie często wspólnie z *Salix aurita*, *S. cinerea*, *S. repens*, *Carex limosa*, *Scheuchzeria palustris*, a na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim także z *Salix Lapponum*.

Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Lubelszczyzna północna: Stawek k. Parczewa, podtopione torfowisko przejściowe, 20 X 1960, D. Fijałkowski. Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie: jez. Obradowskie (F. 9); jez. Czarne Gościńskie, jez. Białe Sosnowickie (F. 9, 11); jez. Czarne Sosnowickie (F. 9); jez. Skomielno, jez. Lejno (F. 9); jez. Moszne (F. 9, 10, 11); jez. Długie (F. 9, 11); Wólka Wytycka (F. 9); jez. Dubeczyńskie (F. 9, 12, 14); jez. Spilno, jez. Koseniec (F. 9, 11); jez. Łukie, jez. Brudzieniec, jez. Mytycze (F. 9); jez. Brudno (F. 9, 11); jez. Bikcze, jez. Uściwierz, jez. Nadrybie, jez. Dratów, jez. Syczyn (F. 9). Roztocze: Nad Wieprzem, między wsią Guciów a gajówką Stoki (K. i inni 21); Podklasztor k. Krasnobrodu (K., Krz. 19). Kotlina Sandomierska: Błoto Rakowskie k. Frampola, Andrzejówka k. Frampola (K., Krz. 19); Błoto Tałanty k. Biłgoraja (F. 12); Święta Trójca k. Aleksandrowa, brzegi rowów melioracyjnych, 15 VI 1959, T. Krzaczek; Dębowce na S od Józefowa k. Biłgoraja, torfowisko śródleśne, 16 VI 1959, T. Krzaczek; Bagno Mulacin (K., Krz. 19); Sigła k. Aleksandrowa, zmeliorowane torfowisko niskie (stanowisko ginące), 18 IX 1960, T. Krzaczek; Osuchy (K., Krz. 19). Mapa 1.

Rozmieszczenie w Polsce: Występuje on głównie nad dolną Wisłą, w południowej części Borów Tucholskich, w Kotlinie Toruńsko-Bydgoskiej, na Pojezierzu Mazurskim. Podawany był z Boles-

Mapa 1.

ławca, Opola, Gór Izerskich (Czubiński 6). Pawłowski (35) spotykał go na Podtatrzu. Najbliższe stanowiska poza naszymi granicami podawał Batko (2) ze wschodniego Roztocza z Janowa i Steni k. Janowa i Król (24) z torfowiska k. Szklä. Z Polesia wymieniają Paczoski (32).

Aconitum variegatum L.

Gatunek ten reprezentuje rodzaj, którego gatunki uważane są na Niżu Polski za element górski (Szafer 40). Na obszarze karpackim i podgórskim wykazuje największą zmienność (Zapałowicz 43). Motyka (29) uważa go za stary przeddyluwialny składnik flory karpackiej. Oberdorfer (31) zalicza ten gatunek do elementu alpejsko-śródziemnomorskiego (kontynentalnego).

Aconitum variegatum L. występuje na Lubelszczyźnie z rzadka na brzegach lasów, w zaroślach, często w pobliżu źródeł, w zaroślach nad brzegami rzek, na brzegach łąk i olszyn, najczęściej na miejscach kamienistych, na podłożu bogatym w wapń.

Gatunek uważany, jako lokalnie charakterystyczny dla zbiorowisk *Alnetum incanae* (Oberdorfer 31).

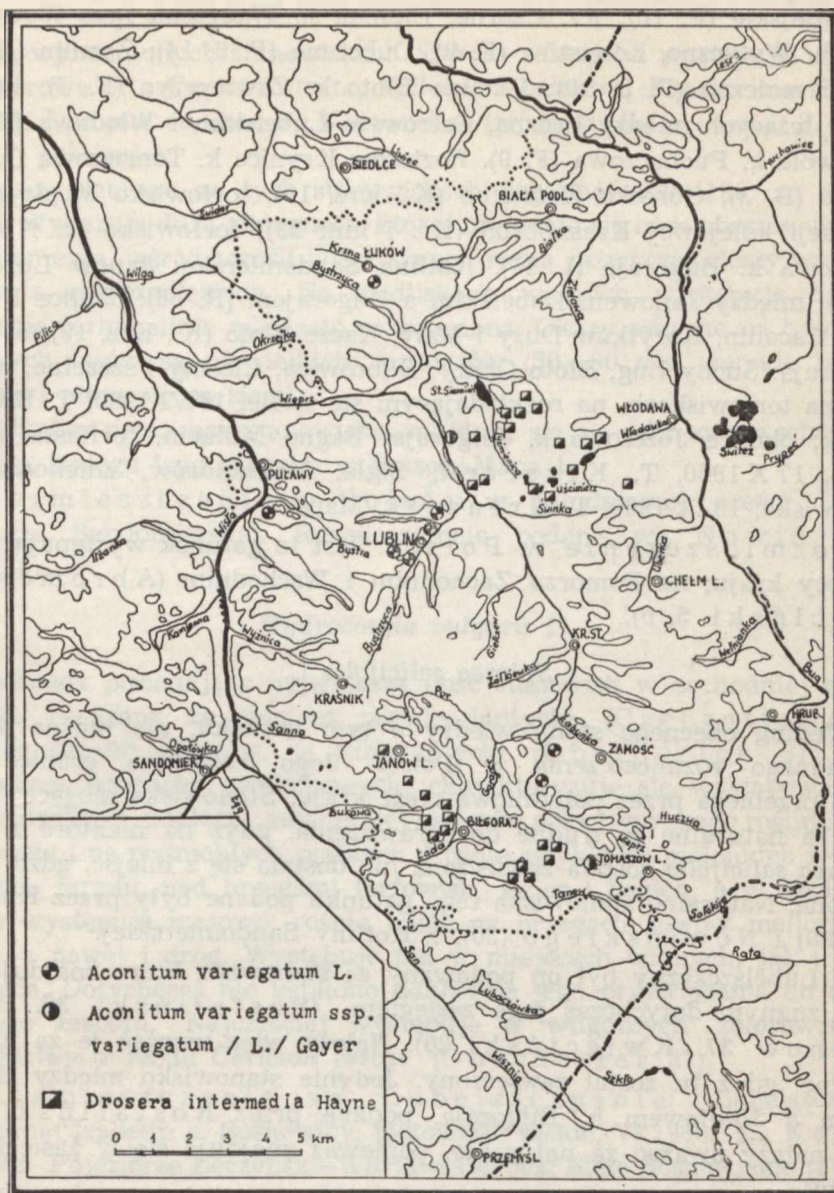
Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Lub. północna: Las gołęcki pod Łukowem (Ł. 27). Wyżyna Lub.: Wzgórza Kazimierzowskie (W. 42); Rudnik k. Lublina (F. 7); Wilcze Doły k. Lublina (R. 36); Las Konopnicki za Rurami k. Lublina (Ka. 18); Zemborzyce pod Lublinem (Kop. 21); okolice Emilczyna i Skokowa k. Opola Lubelskiego (S. 39). Roztocze: Nowiny k. Michalowa (Kr. i inni 23); Uroczysko Krzywe k. Kosobud (I. 17).

ssp. *variegatum* (L.) Gayer. Podgatunek ten stwierdzono dotychczas na dwóch stanowiskach: Wólka Zabłocka k. Lubartowa (K., Krz. 18) i Oserek k. Tomaszowa Lubelskiego, na łąkach i w lesie olchowym w górnym biegu Studzienicy, 11 IX 1960, T. Krzaczek. Na ostatnim bardzo bogatym stanowisku, występują również okazy albinotyczne. Mapa 2.

Rozmieszczenie w Polsce: Nielicznie spotyka się go na Pomorzu Wschodnim (Abromeit 1). Występuje w Karpatach i na obszarze Wyżyn Środkowo-Podlaskich na stanowiskach rozproszonych. Częsty jest w wyższych partiach Zachodnich Beskidów, na Babiej Górze, w Pieninach, w Tatrach (Motyka 29, Pawłowski 34) i w Gorcach (Kornaś 22).

Drosera intermedia Hayne

Gatunek torfowisk przejściowych, występujący najczęściej na odkrytym, rozkładającym się torfie w miejscach średnio podtopionych i okresowo zalewanych. Rzadziej spotyka się go na okrajkach torfowisk wysokich, w miejscach gdzie wykształca się zbiorowisko z *Rhynchospora alba*. *Drosera intermedia* jest gatunkiem charakterystycznym dla *Rhynchosporium albae* (Oberdorfer 31). Pod względem ogólnego roz-

Mapa 2.

mieszczenia jest przedstawicielem elementu pseudoatlantyckiego (Czeczottowa 4, Czubiński 6).

Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Lub. północna: Dolina Tyśmienicy (F. 7). Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie: jez. Czarne Gościńskie (F. 8, 9), jez. Kleszczów k. Ostrowa Lubelskiego (F. 8);

jez. Miejskie (F. 10); jez. Czarne, Lipniak k. Wytyczna, jez. Wytyckie (F. 10), Wytyczno, Łowiszów (F. 9), Dubeczno (F. 8, 14); Zezulin (B. 3); jez. Brzeziczno (F. 8, 10); Wielkie Błoto k. Zawieprzyc (F. 7); brzegi jezior leżących między Łęczną, Ostrowem Lubelskim i Włodawą (F. 7); Kaniwola k. Puchaczowa (F. 9). Roztocze: Krynice k. Tomaszowa Lubelskiego (B. 3); Górecko Kościelne (K., Krz. 19); torfowisko Międzyrzeki k. stacji kolejowej Krasnobród (Kr. i inni 23); torfowisko na NW od Józefowa k. Biłgoraja (I. 17). Kotlina Sandomierska: Janów Lubelski (F. 7); między Janowem Lubelskim a Biłgorajem (R. 36); okolice Fram-pola: Cacanin, Korytków Duży i Mały, Kacze Błoto (K., Krz. 19); okolice Biłgoraja: Suchy Ług, Błoto Obary, Dąbrowica, Ciosmy Pszczelne, wszędzie na torfowiskach, na rozkładającym się torfie, 15 VI 1960, T. K r z a - c z e k; okolice Józefowa k. Biłgoraja: Bagno Mulacin, torfiasta droga leśna, 17 X 1960, T. K r z a c z e k; Sigła, Aleksandrów, zmeliorowane torfowiska, 18 IV 1960, T. K r z a c z e k. Mapa 2.

Rozmieszczenie w Polsce: Jest to gatunek występujący na północy kraju, na Pomorzu Zachodnim i Wschodnim (A b r o m e i t 1, C z u b ł ń s k i 5, 6).

Spiraea salicifolia L.

Według obecnego stanu wiedzy o tym gatunku, nie można podać dokładnego rozmieszczenia w Polsce. Jego naturalna granica zasięgu przebiega przez południową część kraju. Stanowiska mogące ucho-dzić za naturalne są trudne do sprawdzenia, gdyż na niektóre z nich *Spiraea salicifolia* została zawleczona lub dostała się z miejsc, gdzie była sadzona. Naturalne stanowiska tego gatunku podane były przez K n a p - p a (20) i N o w i ń s k i e g o (30), z Kotliny Sandomierskiej.

Z Lubelszczyzny był on podawany ze stanowisk, które znajdują się poza znanym dotychczas jego zasięgiem (R o s t a f i ń s k i 36, S i e - m i o n o w 37, K w i e c i ń s k i 26). Należy więc uważać je za niena-turalne, gdyż tu został zawleczony. Jedynie stanowisko między Biłgo-rajem a Józefowem k. Biłgoraja, podane przez R o s t a f i ń s k i e g o (36), należy uważać za naturalne, ponieważ znajduje się w zasięgu tej rośliny.

Odkryte stanowiska skupiają się w północno-wschodniej części Kotliny Sandomierskiej.

Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Kotlina Sando-mierska: Potoczek, brzegi rzeki Sanny, VII 1921, T r z c i ń s k i; pomiędzy Biłgorajem a Józefowem k. Biłgoraja (R. 36); okolice Józefowa k. Biłgo-raj: Osuchy, Olchowiec, Zamch (K., Krz. 19), Kozaki, Kozaczyna, Sigła, Aleksandrów, brzegi podmokłych łąk i torfowisk niskich, 14 VI 1960,

T. Krzaczek; Banachy k. Narola torfowisko przejściowe, nielicznie, VII 1958, T. Krzaczek.

Na wymienionych stanowiskach *Spiraea salicifolia* występuje zwykle w zbiorowisku z *Carex rostrata*, *Epilobium palustre*, *Eupatorium cannabinum*, *Lycopus europaeus*, *Menyanthes trifoliata*, *Salix aurita*, *S. cinerea*, *S. pentandra*.

Okazy zebrane na tych stanowiskach dorastają 100—130 cm wysokości. Wykazują dużą zmienność, której nie udało się nam obecnie ustalić. W ocienieniu, wśród zarośli wierzbowych rosną zazwyczaj okazy wysokie i prawie nierozgałęzione. Na siedliskach widnych występuje bardzo wyraźna forma silnie mietlasto rozgałęziona. Okazy zebrane na brzegach mokrych lasów są niewielkich rozmiarów (50—80 cm), zwykle rozgałęzione i płożą się po ziemi.

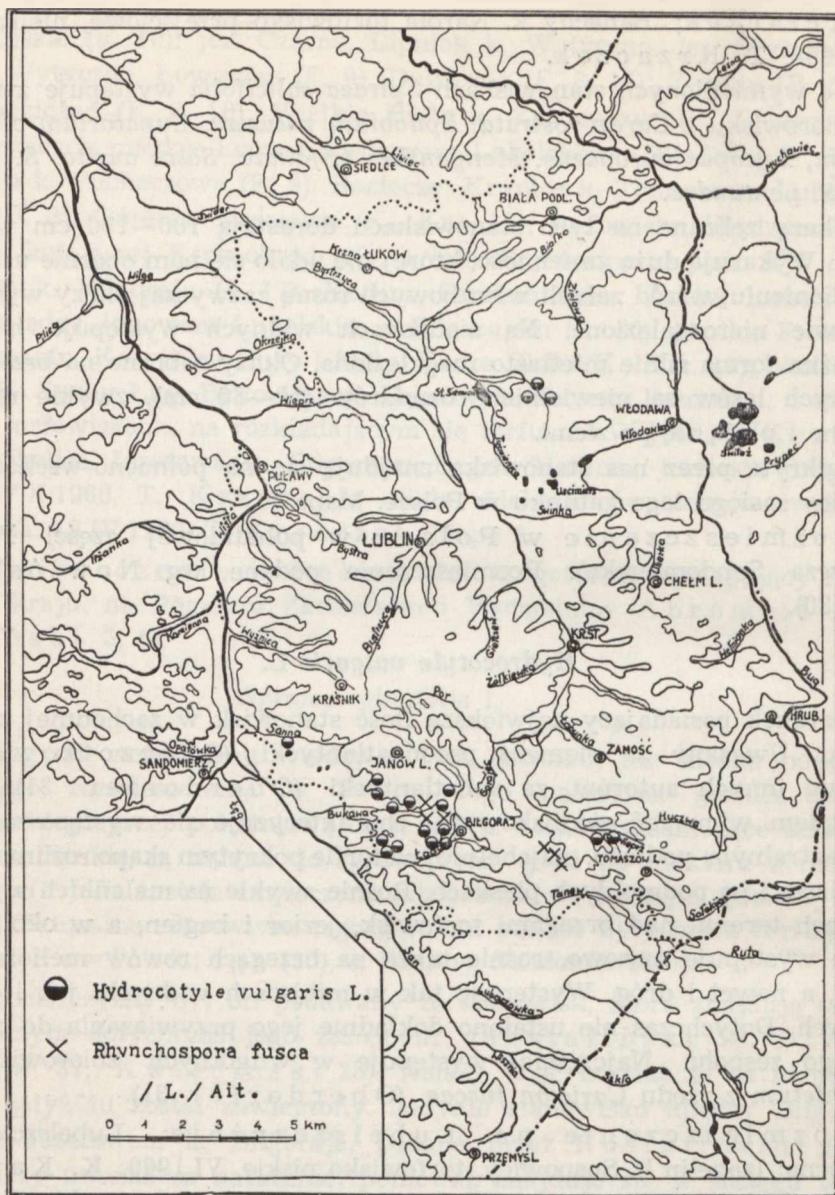
Odkryte przez nas stanowiska znajdują się na północno-wschodniej granicy zasięgu tego gatunku w Polsce. Mapa 1.

Rozmieszczenie w Polsce: w południowej części Polski (Puszcza Sandomierska). Rozmieszczenie podane wg Nowińskiego (30).

Hydrocotyle vulgaris L.

Gatunek posiadający największą ilość stanowisk w zachodniej części Polski. Uważany za element pseudoatlantycki (Czeczottowa 4), według innych autorów, za subatlantycki (Oberdorfer 31). Pod względem wymagań siedliskowych, charakteryzuje się występowaniem na neutralnym podłożu, najchętniej na torfie pokrytym skąpo roślinnością trawiastą i na podmokłych piaskach. Rośnie zwykle na małych wyniesieniach terenu, nad brzegami torfowisk, jezior i bagien, a w okolicach gdzie występuje masowo, rośnie także na brzegach rowów melioracyjnych, a nawet i dróg. Występuje tak w miejscach widnych, jak i ocienionych. Dotychczas nie ustalono dokładnie jego przywiązania do określonego zespołu. Najczęściej występuje w wilgotnych zbiorowiskach *Molinietum* z rzędu *Caricion fuscae* (Oberdorfer 31).

Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Lubelszczyzna północna: Izabelin k. Sosnowicy, torfowisko niskie, VI 1960, K. Karczmarsz. Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie: jez. Białe Sosnowickie (F. 11); Zienki na S od Sosnowicy, na brzegu torfowiska niskiego w pobliżu jez. Zienkowskiego, 22 X 1960, K. Karczmarsz. Rostocze: Hutki na S od Niemirówka (I. 17); Podklasztor k. Krasnobrodu (K. Krz. 18). Kotlina Sandomierska: Antoniówka k. Zaklikowa, podmokła łąka, VII 1960, D. Fijałkowski; Cegielnia k. Janowa Lub. rowy przydrożne, nielicznie, 12 VI 1960, T. Krzaczek; Szklarnia k. Janowa Lub., na przejściu łąki turzycowej w bór bagienny, 12 VI 1960, T. Krzaczek;

Mapa 3.

Błoto Rakowskie k. Frampola, Czarnystok k. Frampola (F. 12); Momoty (B. 3); Korytków Duży i Mały, Kacze Błoto (K., Krz. 19); Andrzejów k. k. Biłgoraja, Dąbrowa k. Biłgoraja (F. 12); Suchy Ług k. Biłgoraja, brzozy torfowiska, Błoto Obarzy k. Biłgoraja, Dąbrowica, brzozy torfowisk rowy przydrożne, 12 IX 1960, T. K r z a c z e k; Ciosmy Pszczele, Wielkie Błoto

k. Biłgoraja, brzegi łąk turzycowych i boru bagiennego, 13 IX 1960, T. Krzaczek; Banachy k. Biłgoraja (F. 12). Mapa 3.

Rozmieszczenie w Polsce: Pomorze Zachodnie, Ziemia Lubuska, Dolny Śląsk, Mazowsze (okolice Warszawy).

Sweetia perennis L.

Jest to bardzo interesujący gatunek, do niedawna podawany z nieistniejącego obecnie stanowiska z okolic Zamościa, na podstawie okazów zielnikowych zebranych przez Berdaua (Zielnik Uniw. Warszawskiego). Obecnie stwierdzone stanowisko licznego występowania tej rośliny znajduje się obok wsi Żulin k. Krasnegostawu (torfowisko niskie, 19 VIII 1960, K. Karczmarsz). Na torfowisku tym zaznacza się proces osuszania z równoczesnym zwiększaniem się ilości wapnia, o czym świadczy między innymi pojawianie się w sąsiedztwie *Cladium mariscus* oraz tworzenie się białego osadu na roślinach. Na odkrytym stanowisku *Sweetia perennis* występuje stosunkowo licznie. W sierpniu naliczono ponad 120 okazów, dobrze rozwiniętych i w większości kwitnących. Rosły tu w podtopionej części torfowiska, nawadnianego przez pobliskie źródła, zawierające rozpuszczony węglan wapnia. A bromeit (1) podaje dla niej z Pomorza Wschodniego gatunki towarzyszące: *Succisa pratensis*, *Betula humilis*, *Salix repens*, *Pimpinella magna*, *Serratula tinctoria*. Pod względem wymagań ekologicznych *Sweetia perennis* zbliża się do gatunków charakterystycznych dla związku *Caricion fuscae* niekiedy do *Eriophorion latifoliae*, głównie do zespołu *Caricetum Davallianae* (Oberdorfer 31). W rozmieszczeniu reprezentuje element subarktyczno-cyrkumborealny (Oberdorfer 31). Gatunek uważany ze reliktu glacialny (Czubiński 6). Odkryte stanowisko *Sweetia perennis* jest w Polsce najdalej wysunięte na południe. Według Hryniewieckiego (16) i Szafera (40), którzy wyróżnili dwa zasięgi tego gatunku, górski i niżowy (przybałtycki), stanowisko lubelskie można włączyć do odosobnionego lwowskiego ośrodka jego występowania. Mapa 1.

Rozmieszczenie w Polsce: Występuje w zachodniej części Pomorza Zachodniego i bardzo rzadko na Pomorzu Wschodnim (Hryniewiecki 16, Steffen 38, Czubiński 6) oraz w Puszczy Białowieskiej (Zaręba 44). Znana jest z Pilska (Pawłowski 35) i Tatr (Hryniewiecki 16). Najbliższe stanowiska tego gatunku poza granicami naszego kraju znane są ze wschodniej części Roztocza (Król 24), okolic Lwowa (Knapp 20) i z północnego Podola (Motyka 28).

Rhynchospora fusca (L.) Ait.

Gatunek bardzo rzadki we florze Polski. Znany dotychczas z nielicznych stanowisk w zachodniej części kraju. Jest on bardzo interesujący

pod względem wymagań ekologicznych. Na terenie Lubelszczyzny, podobnie jak na innych stanowiskach w kraju, występuje zawsze na podłożu torfowym lub torfowo-piaszczystym, okresowo podtapianym. Najczęściej spotyka się go na osuszonym, częściowo zmineralizowanym i odkrytym torfie na torfowiskach niskich i przejściowych. Są to miejsca pozbawione najczęściej prawie zupełnie pokrywy roślinnej, na których zjawiają się *Drosera intermedia* (niekiedy bardzo obficie), *Potentilla erecta*, rzadziej *Rhynchospora alba*. Na torfowisku Kacze Błoto k. Frampola w sąsiedztwie *Rhynchospora fusca* występowały pojedyncze okazy *Calluna vulgaris*. Na większości stanowisk *Rhynchospora fusca* występuje w postaci zwartych darni, niekiedy o powierzchni do 2 m².

Rhynchospora fusca uważana jest za podelement amfiatlantycki (Pawłowska 33), wg Czechtowej (4) jest to gatunek pseudoatlantycki. Gatunek charakterystyczny dla zespołu *Rhynchosporium albae*, wykształcającego się na torfowiskach przejściowych.

Rozmieszczenie na Lubelszczyźnie: Roztocze: Majdan Kasztelański i Brzeziny k. Zwierzyńca (F. 12); na SW od stacji Krasnobród (I. 17). Kotlina Sandomierska: Kacze Błoto k. Frampola (K., Krz. 19); Suchy Ług k. Biłgoraja, torfowisko niskie, 10 IX 1960, T. Krzaczek; Bagno Tałanty k. Biłgoraja (F. 12); Błoto Obary k. Biłgoraja, torfowisko przejściowe (znalazłem tylko jedną kępkę), 11 IX 1960, T. Krzaczek. Mapa 3.

Rozmieszczenie w Polsce: Pomorze Zachodnie, wybrzeże Bałtyku (Czubiński 6), Pomorze Wschodnie (Abromeit 1), Dolny Śląsk.

PIŚMIENNICTWO

1. Abromeit J.: Flora von Ost- und Westpreussen, Berlin — Königsberg 1898—1940.
2. Batko S.: Notatki florystyczne z południowego Roztocza i południowo-zachodniego Wołynia. Roczn. Pol. Tow. Dendrol., vol. VI, Lwów 1936.
3. Błoński F.: Przyczynek do flory jawnokwiatowej i skrytokwiatowej naczyniowej kilkunastu okolic kraju. Pam. Fizjogr., t. XII, Warszawa 1892.
4. Czechtowa H.: The Atlantic Element in the Flora of Poland. Bull. de l'Acad. Pol. des Sc. et L., Cracovie 1926.
5. Czubiński Z.: Stosunki florystyczne południowo-wschodniej części Pojezierza Brodnickiego. Prace Pozn. Tow. Przyj. Nauk, Kom. Biol., t. XI, z. 3, Poznań 1948.
6. Czubiński Z.: Zagadnienia geobotaniczne Pomorza. Pozn. Tow. Przyj. Nauk, Kom. Fizjogr., t. II, z. 4, Poznań 1950.
7. Fijałkowski D.: Wykaz rzadszych roślin Lubelszczyzny. Fragm. Flor. et Geobot., ann. I, pars 2, Kraków 1954.
8. Fijałkowski D.: Badania nad rozmieszczeniem i ekologią aldrawandy pę-

- cherzykowatej (*Aldrovanda vesiculosa* L.) na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim. Acta Soc. Bot. Pol., vol. XXVII, nr 4, Warszawa 1958.
9. Fijałkowski D.: Obserwacje nad ekologią i rozmieszczeniem wierzby bórówkolistnej (*Salix myrtilloides* L.) na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim. Acta Soc. Bot. Pol., vol. XXVII, nr 4, Warszawa 1958.
  10. Fijałkowski D.: Badania nad rozmieszczeniem i ekologią wierzby laponskiej (*Salix Lapponum* L.) na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim. Fragm. Flor. et Geobot., ann. III, pars 2, Kraków 1958.
  11. Fijałkowski D.: Wykaz rzadszych roślin Lubelszczyzny. Cz. II. Fragm. Flor. et Geobot., ann. III, pars 2, Kraków 1958.
  12. Fijałkowski D.: Wykaz rzadszych roślin Lubelszczyzny. Cz. III. Fragm. Flor. et Geobot., ann. V, pars 1, Kraków 1959.
  13. Fijałkowski D.: Stosunki geobotaniczne torfowiska „Dubeczno” k. Włodawy. R. N. R., t. 80 (3), Warszawa 1960.
  14. Fijałkowski D.: Wykaz rzadszych roślin Lubelszczyzny. Cz. IV. Fragm. Flor. et Geobot., ann. VI, pars 4, Kraków 1960.
  15. Hultén E.: Atlas över växternas utbredning i Norden. Stockholm 1950.
  16. Hryniewiecki B.: O zasięgach niektórych rzadszych roślin we florze Polski i Litwy. Acta Soc. Bot., vol. IX, Suppl., Warszawa 1932.
  17. Izdebski K.: Rzadsze rośliny lasów środkowego Roztocza (Nadleśnictwo Kosobudy, Zwierzyniec, Krasnobród). Fragm. Flor. et Geobot., ann. VII, pars 1, Kraków 1961.
  18. Karo F.: Spis rzadszych krajowych roślin zebranych w latach 1881 i 1882 w okolicach Lublina oraz pod Stawską Górą za Chelmem. Pam. Fizjogr., t. III, Warszawa 1883.
  19. Karczmarz K., Krzaczek T.: Nowe stanowiska rzadszych roślin na Lubelszczyźnie. Fragm. Flor. et Geobot., ann. IV, pars 3, Kraków 1960.
  20. Knapp J. A.: Die bisher bekannten Pflanzen Galiziens und der Bukowina. Wien 1872.
  21. Koporska H.: Spis roślin rzadziej spotykanych w okolicach Lublina i niektórych innych miejscowościach województwa lubelskiego. Acta Soc. Bot. Pol., vol. VI, nr 4, Warszawa 1929.
  22. Kornaś J.: Rośliny naczyniowe Gorców. Pol. Tow. Bot. Mon. Bot., nr 5, Warszawa 1957.
  23. Krotoska T., Piotrowska H. i Skuratowicz W.: Notatki florystyczne z Zamojszczyzny. Fragm. Flor. et Geobot., ann. III pars. 1, Kraków 1957.
  24. Król Ż.: Sprawozdanie z wycieczki w okolice Janowa pod Lwowem odbytej podczas wakacji roku szkolnego 1874. Spraw. Kom. Fizjogr. PAU, t. IX, Kraków 1875.
  25. Kulczyński S.: Das boreale und arktisch-alpine Element in der mittel-europäischen Flora. Bull. de l'Acad. Pol. des Sc. et L., Cracovie 1924.
  26. Kwieciński F.: Spis roślin skrytopłciowych naczyniowych i jawnokwiatowych zebranych w r. 1887 na gruntach majątku Woroniec. Pam. Fizjogr., t. X, Warszawa 1890.
  27. Łapczyński K.: O Łukowskim płaskowzgórzu i nieco o jego roślinności jawnokwiatowej. Pam. Fizjogr., t. Warszawa 1881.
  28. Motyka J.: Rozmieszczenie i ekologia roślin naczyniowych na północnej krawędzi zachodniego Podola. Ann. Univ. Mariae Curie-Skłodowska, sectio C, Suppl. III, Lublin 1947.

29. Motyka J.; O niektórych rzadszych gatunkach roślin naczyniowych w okolicach Grybowa. *Fragm. Flor. et Geobot.*, ann. I, pars 1, Kraków 1954.
30. Nowiński M.: Zespoły roślinne Puszczy Sandomierskiej. Cz. II. Kosmos, seria A, z. 54, Lwów 1930.
31. Oberdorfer E.: *Pflanzensoziologische Exkursionsflora für Südwestdeutschland und die angrenzenden Gebiete*, Stuttgart 1949.
32. Paczoski J.: *Flora Polesia*, Petersburg 1887.
33. Pawłowska S.: Charakterystyka statystyczna i elementy flory polskiej. *Szata roślinna Polski*, t. I, Warszawa 1959.
34. Pawłowski B.: *Flora Tatr*. T. I, Warszawa 1956.
35. Pawłowski B.: *Szata roślinna gór polskich*. *Szata roślinna Polski*, t. II, Warszawa 1959.
36. Rostafiński J.: *Florae Polonicae Prodrromus*. *Verhandl. d. zool. bot. Gesell. in Wien*, Wien 1873.
37. Siemionow A.: *Zarys flory okolic Puław*. Dopełnienie tegoż. *Warszawskija Univ. Izwiestija*, Warszawa 1888.
38. Steffen H.: *Flora von Ostpreussen*. Königsberg 1940.
39. Sutułow A.: Materiały do flory Nowo-Aleksandryjskiego powiatu Lubelskiej gubernii. Szkic flory okolic miasteczka Opola. *Zapiski Nowo-Aleksandryjskiego Instytutu Sielskiego Choziajstwa i Lesowodstwa*, Warszawa b.r.
40. Szafer W.: Element górski we florze niżu polskiego. *Rozpr. Wydz. Mat.* — przyr. PAU, t. 69, seria III, dz. B, nr 3, Kraków 1930.
41. Szafer W.: *Szata roślinna Polski niżowej*. *Szata roślinna Polski*, t. II, Warszawa 1959.
42. Wóycicki Z.: *Roślinność pasma wzgórz Kazimierskich*. *Spraw. Tow. Nauk. Warsz.*, t. VIII, Warszawa 1915.
43. Zapałowicz H.: *Krytyczny przegląd roślinności Galicji*, t. II, Kraków 1908.
44. Zaręba R.: *Sweetia perennis* L. Niebielistka trwała, nowy gatunek dla flory Białowieskiego Parku Narodowego. *Fragm. Flor. et Geobot.*, ann. II, pars 2, Kraków 1956.

R E Z Y U M E

На территории Люблинского воеводства существует ряд видов растений, размещение которых не было до сих пор достаточно изучено. К таким видам принадлежат: *Salix myrtilloides*, *Aconitum variegatum*, *A. variegatum* ssp. *variegatum*, *Drosera intermedia*, *Spiraea salicifolia*, *Hydrocotyle vulgaris*, *Sweetia perennis*, *Rhynchospora fusca*.

Благодаря флористическим исследованиям за последние годы уже сравнительно хорошо изучены эти весьма интересные виды флоры Польши (7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 21, 23). Точное изучение их размещения позволит дополнить натуральные границы распространения в Польше выше перечисленных видов.

Из числа упомянутых видов наименее изучено размещение *Spiraea salicifolia*. Прочие виды как *Aconitum variegatum* ssp. *variegatum*, *Sweetia perennis* дождалась лишь приблизительного определения их размещения в Польше.

В польской ботанической литературе посвящено много внимания этим видам, стремясь установить их происхождение, размещение и принадлежность к географическим элементам (4, 6, 16, 25, 29, 40).

Отсутствие более подробных флористических данных из территории Люблинского воеводства еще до недавнего времени не давало возможности установить наиболее вероятное размещение этих видов растений в Польше.

SUMMARY

In the Lublin district there have been recorded many plant species the distribution of which has so far not been adequately known. These plants are: *Salix myrtilloides*, *Aconitum variegatum*, *A. variegatum* ssp. *variegatum*, *Drosera intermedia*, *Spiraea salicifolia*, *Hydrocotyle vulgaris*, *Sweetia perennis*, *Rhynchospora fusca*.

Recent floristic investigations have enlarged the knowledge of those interesting plant species in Poland (7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 21, 23). The knowledge of their exact distribution will make it possible to establish the natural limit of the above mentioned species in Poland.

Among the species the distribution of *Spiraea salicifolia* is the least known. The distribution of other species e. g. *Aconitum variegatum* ssp. *variegatum*, and *Sweetia perennis*, is only approximately assessed in Poland.

There are many reports on those species in Polish scientific literature, and attempts were made to assess their origin, distribution and their relationship to geographical elements (4, 6, 16, 25, 29, 40).

Only recently the scarcity of exact floristic data from the Lublin district made the assessment of the correct distribution of those plant species in Poland impossible.

